

OVĚŘOVÁNÍ PRAVDY – KRITICKÁ OTÁZKA K VAŠEMU VYZNÁNÍ

Anthony Buzzard

Každý Křesťan je povolán k hledání pravdy. Když ji najde stává se zvěstovatelem pravdy ochoten komunikovat pravdu ostatním v duchu lásky. Tak absolutně zásadní je hledání Pravdy, že Pavel napsal tyto strašná slova:

„Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vší mocí, znamenými a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kteří hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby byli zachráněni.“ (2.Tes.2:9, 10)

V mysli Apoštola Pavla je láska k pravdě stejná jako láska ke Kristu, který je Pravdou a který mluvil Pravdu. Dávejme si pozor abychom Pavlovi porozuměli správně. Láska k Ježíši a k Bohu, jeho Otci, znamená **lásku k Pravdě všeho co Ježíš učil**. Pokud někdo řekne, že miluje Ježíše, zatímco nehledá a nemilujeme Pravdu zvěsti, kterou učil je vyznání Křesťanství pouze prázdnou frází. Musíme, jak říká Pavel, otevřít naši mysl pro lásku k Pravdě. To znamená vzdání se našich vlastních představ, jakkoliv nám drahých a jejich nahrazením Pravdou, jak se ji učíme skrze Božího ducha z Bible. Nenaučíme se to vše najednou. Musíme růst v milosti a poznání (2.P.1:5, 3:18).

Jak Funguje Omyl

Vlastností omylu je, že se vydává za Pravdu. To je důvod proč Ďáblův klam je tak úspěšný. *„Celý svět leží v tom zlém“* (1.Jan.5:19). Propagátoři omylu se představují jako andělé světla (2.Kor.11:13,14). Zvěstují „Ježíše,“ ale je to falešný Ježíš, ne ten pravý Ježíš Bible. Zvěstují „Evangelium,“ ale je to zkreslené evangelium, ve kterém jsou vynechány zásadní informace. Mluví o „duchu“ ale je to jiný duch (2.Kor.11:4).

Vzhledem k nebezpečnému prostředí ve kterém musí Církev neustále bdít, aby prohlédla taktiku toho zlého, dává nám Bible nějaké vodítka k rozeznání rozdílu mezi falešným a pravým? Můžeme odhalit falešnou verzi víry propagovanou protivníkem? Můžeme rozeznat maskování za kterým se omyl skrývá?

Teologický Test

Apoštol Jan nás vyzývá k aplikaci teologické zkoušky. Je to měřítko dle kterého máme měřit naše vlastní porozumění osoby Ježíše. Kdo je opravdový Ježíš? Ověření je následující:

„Podle toho poznávejte Ducha Božího: Každý duch, který vyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, je z Boha. A žádný duch, který nevyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, není z Boha.“ (1.Jan.4:2, 2.Jan.7).

Co to znamená vyznávat že Ježíš „přišel v těle?“ Protože fráze „přijít v těle“ je nám dnes dost cizí podívejme se do „Překladatelova Nového Zákona,“ dokument sepsán třiceti-pěti učenci, sedmnácti Novozákonními specialisty s univerzit a teologických seminářů a osmnácti misijními lingvisty (publikována Britskou Biblickou Společností, 1973).

Zde je jejich „překlad“ 2.Janův 7 do dnešního jazyka:

„Neboť do světa vyšli mnozí svůdci, kteří nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel jako člověk; každý takový člověk je svůdce a antikrist.“

Jak by takový důležitý test byl aplikován dnes? Máme dnes teologii, která by popírala, že Ježíš přišel jako člověk?

Oficiální Definice Ježíše

Podle „oficiální“ definice Ježíšovi osoby, o které bylo rozhodnuto na Koncilu v Chalcedonu (451 AD), a která je vyznávána téměř všemi denominacemi, je Ježíš plně Bůh a zároveň plně člověk.

Mnozí kteří se bez otázek hlásí k tomuto Ježíši si nejsou vědomi implikací této definice. Když se podíváme blíže na to co Chalcedonská definice znamená vyjdou najevo některá velmi překvapující fakta.

Římsko-katolický teolog, Thomas Hart, je kritický k tradičnímu porozumění Ježíše, tak jak je definováno v krédech mainstreamového křesťanství a Chalcedonským koncilem. V jeho knize, „*Znát a Následovat Ježíše*“ (1984), píše:

„Chalcedonská formulace (Ježíš je plně Bůh a plně člověk) činí opravdové lidství nemožné“

Hart vysvětluje:

„Definice říká, že Ježíš je opravdový člověk. Ale jestliže má dvě podstaty (Boží a lidskou, tj. je plně Bůh a plně člověk), je jasné která bude dominovat. Ježíš je pak úplně jiný než my. Je vševědoucí, všemocný, a všudypřítomný.... To je daleko od normální lidské zkušenosti. Ježíš je pokoušen ale nemůže zhřešit, protože je Bůh. Co je to za pokušení? Má to pramálo společného se zápasy, které známe my“ (st.46)

Thomas Hart pak dále vysvětluje oficiální pohled na Ježíše:

Podle Chalcedonského Koncilu,

„Ježíš je nazván „člověk“ (*man*) v obecném smyslu, ale nikoliv konkrétní člověk (*a man*). On má lidskou povahu, **ale není konkrétní člověk**. Osobnost v něm je druhá osoba Svaté Trojice, Ježíšův střed osobnosti není člověk Ježíš. Takto Koncil obchází možný problém rozdvojené osobnosti“ (st.44)

Je tento Ježíš skutečně člověk?

Chceme zdůraznit významný fakt, že Ježíš církevního koncilu (a vyznání téměř všech denominací které si říkají křesťanské) jehož rozhodnutí je bráno jako závazné „není člověk,“ „nemá lidské jádro osobnosti.“ Pokud je pro někoho matoucí, že Ježíš církevních vyznání není konkrétním člověkem můžeme si to potvrdit citací z vůdčího Protestantského zdroje:

„Pokud řekneme, že Ježíš byl člověk, jsme nuceni do nemožné koncepce dvojí osobnosti v inkarnovaném Božím Synu...“ (Oliver Quick, Doktrína Kréda, st. 178)

Dr. Quick dále přiznává,

„Pokud popřeme, že Ježíš byl konkrétní člověk tak tím popíráme celistvost jeho lidství“

Ale on i koncil ve skutečnosti popřeli, že Ježíš byl konkrétní člověk!

Z oficiálních církevních zdrojů vyplývá, že Ježíš církve – Trinitářský Ježíš – není konkrétní člověk. Církve jsou v této pozici z příčiny jejich přesvědčení, že Ježíš je věčný druhý člen Trojice. **Ježíš je pro církve primárně samotný Bůh, který na sebe později bere lidskou podobu.**

Teolog A.T. Hanson píše:

„Během mého teologického vzdělání jsem byl dobře vyškolen v tradičním výkladu inkarnace Boha v Ježíši Kristu. Dobře si pamatuji, že mi bylo řečeno, že když na sebe Boží Slovo vzalo lidskou podobu, tak to bylo neosobní lidství: že Ježíš neměl konkrétní lidskou osobnost; že Bůh se stal člověkem v Ježíši, ale **že se nestal konkrétním člověkem**.... Dvě úvahy mě přesvědčili, že tato tradiční christologie je neuvěřitelná“ (Grace and Truth, st.1)

Protože mnozí čtenáři si nebudou vědomi neuvěřitelné definice Ježíše z církevních koncílů, přidáváme další citaci z knihy jménem, „Co si ty myslíš o Kristu?“ od Lesliho Simmondse:

„Doktrína inkarnace (a tedy Trojice) je, že v Kristu je místo lidské osobnosti nahrazeno Božskou osobností Boha Syna, druhou osobou Nejsvatější Trojice. Kristus je člověk **bez lidské osobnosti**. Nestvořená a věčná Božská osobnost nahrazuje stvořenou lidskou osobnost.“ (st. 45)

Je tento oficiální Ježíš ten Ježíš Bible?

Tyto citace ukazují, že Ježíš Chalcedonského koncilu, ve kterého věří všechny hlavní denominace, není konkrétní člověk. On se stal člověkem, ale ne konkrétním člověkem. Z Nového Zákona je ale jasné, že Ježíš je jedna osoba a, že je lidská osoba.

Zdá se že v porozumění centrální postavy víry je zásadní chyba. Nezapomeňme že klíčová zkouška

pravdivosti jakéhokoliv systému učení souvisí s vírou, že Ježíš je **opravdový člověk** (1.Jan.4:2, 2.Jan.7). Ale zdá se, že Chalcedonské (Trinitářské) vyznání činí opravdové lidství nemožné, a má pramálo podpory v Písmu.

Může Všemohoucí Bůh být člověkem? Bůh samozřejmě určité věci nemůže a nikdy neudělá a Písmo nám říká které. Může jedna osoba být 100% Bůh a 100% člověk? Může Bůh zemřít? Může Bůh nevědět něco jako je den svého návratu na zem? (Mk.13:32)

Moudrá Slova z Cambridge

Profesor Teologie na Cambridge University, Geoffrey Lampe, popisuje nešťastné a matoucí implikace tradičního dogmatu, že Ježíš je Bůh s „neosobním lidstvím“:

„(Trinitářská) Koncepce pre-existujícího Syna redukuje opravdovou sociálně a kulturně formovanou osobnost Ježíše na metafyzickou abstrakci člověka... Podle této christologie věčný Syn na sebe vzal nadčasovou lidskou přirozenost, nebo ji učinil nadčasovou tím, že si ji přivlastnil; Ježíšovi je tím připsána lidská povaha, která nebyla ničím podstatným zavázána zeměpisným okolnostem; to ve skutečném konkrétním světě ničemu neodpovídá. **Ježíš tedy přece jen nakonec „nepřišel v těle“** (God as Spirit, st. 144)

Takový Ježíš není tím Ježíšem Bible, který byl opravdovým člověkem, nikoliv Bůh v podobě člověka. Ježíš, který má být plně Bůh, nemůže s podstaty věci být zároveň člověk. Kréda odmítají Ježíši přiznat lidské jádro jeho Já v zájmu zachování jeho plného Božství. Metafyzický Ježíš Boho-člověk se nekvalifikuje jako skutečný člověk. Podle „zkoušky pravdy“ Apoštola Jana (1.Jan.4:2, 2.Jan.7) takový neúplně lidský Ježíš musí být považován za antikřestanského!

Pečlivé Čtení Jana

Ani upřímnost ani většinový názor nejsou bezpečnými průvodci biblickou pravdou. Duch nebo charakter každého náboženského systému musí být prověřen před tím než jeho učení může být přijato. Jsme vedeni abychom „zkoušeli duchy“ (1.Jan.4:1), to znamená zkoušet učitele a učení, které nám nabízí ve jménu křesťanství:

„Do světa vyšlo mnoho falešných proroků.“ (1.Jan.4:1)

Zajímavé je, že slovo „vyšlo“ použité Janem je stejné sloveso jako to, které popisuje „příchod“ Pána Ježíše a znamená „představit se veřejně.“ (Viz. 1.Jan.4:2, 2.Jan.7)

„Přijít v těle“ (jako člověk) nesevďčí o tom, že dotyčný existoval před svým narozením. Je to síla zvyku, která vede čtenáře Bible, aby tomu rozuměli tímto způsobem, když se mluví o Ježíši. Jan Křtitel také „přišel“ (Mt.11:14). Byl, jako Ježíš „poslán“ (Jan 1:6). Učedníci byli také posláni do světa, stejně jako Ježíš byl poslán do světa (Jan 17:18): „*Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.*“ Navíc ten prorok, Mesiáš, kterého židé očekávali že „přijde do světa“ (Jan 6:14, Dt.18:15-18) byl prorok, který se měl narodit. Ježíš sám spojoval své narození s „přijítím do světa“ (Jan 18:37).

Ježíš, Skutečný Člověk

Jan nás urguje abychom věřili v Ježíše, který je opravdový člověk, nikoliv anděl, nebo věčný Syn Boha, který se stal člověkem. Celý N.Z. nás vybízí věřit, že Ježíš je **Kristus**. Církev má být založena na Petrově vyznání Ježíše jako Božího Syna a Mesiáše (Mt.16:16). Jan napsal celé své evangelium, aby nás přesvědčil že „**Ježíš je Mesiáš (Kristus), Syn Boží**“ (Jan 20:31). Raná církev ve Skutcích „*každý den v chrámě a po domech nepřestávali učit a zvěstovat Krista Ježíše*“ (Sk.5:42). Pavel „*dokazoval že tento Ježíš je Kristus*“ (Sk.9:22, 17:3, 18:5, 18:28). „*Jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš*“ (1.Tm.2:5) Není divu že antikřesťanský duch popírá, že Ježíš je Mesiáš. To je ta velká lež: „*Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus?*“ (1.Jan.2:22, 5:1)

Je velice důležité rozumět, že Mesiáš zaslíbený Starým Zákonem měl být pravý potomek Davida

(2.Sam.7:14). Podle zaslíbení má být Bůh Otcem tohoto potomka, ale Mesiáš má být „z plodu Davidových beder“ (Ž.132:11). Není ani náznak zde, nebo kdekoliv jinde ve S.Z., že Bůh byl Otcem Mesiáše celou věčnost, ještě méně, že Mesiáš měl být nestvořený člen věčné Trojice. On má být „prorok jako Mojžíš“ vychován v Izraelské rodině (Dt.18:15-18, Sk.3:22, 7:37). Tradiční Ježíš kréd se neshoduje s biblickým obrazem Mesiáše.

Opravdový historický Ježíš o kterém byl Lukáš přesvědčen, že je Syn Boží ne proto, že je Bohem od věčnosti, ale díky jeho zázračnému početí. V lůně Marie přišel na svět opravdový člověk. Všimněme si přímého spojení mezi počátkem existence Ježíše jako Syna Božího a zázraku, který se stal v Marii:

„*Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní; proto také to Svaté, co se z tebe narodí, bude nazváno Syn Boží*“ (Lk.1:35)

Tento Ježíš je opravdový člověk, i když zázračně počat. On je potomkem Davida. Pokud by nebyl tak by nemohl dokázat, že je Mesiáš. Pokud je ve skutečnosti Bůh, který na sebe bere „neosobní lidskou povahu,“ jak by jeho rodokmen mohl hrát nějakou roli? Teorie, že Ježíš není syn Marie zplozen Bohem Otcem v Marii (Mt.1:18,20), ale pre-existující bytost přece ničí opravdovost Ježíšova lidství a jeho původ z rodu Davidova.

Nejdůležitější otázka je jestli trinitářský Ježíš, kterého vyznávají miliony křesťanů, je ten který přišel jako člověk (1.Jan.4:2). Rozdíl v Janově myslí mezi skutečným člověkem Ježíšem a tím který se pouze zdá být člověkem je rozdíl mezi světlem a tmou, Kristem a antikristem. Pokud vyznáváme, že Ježíš je Mesiáš a zároveň Věčný Bůh popíráme tím jeho skutečné lidství, protože Všemohoucí Bůh „**není člověk ani syn člověka**“ (Nu.23:19). Bůh nikdy nebyl, není a nebude člověk! Bůh byl v Kristu když smířoval svět se Sebou, ale to v žádném případě neznamená, že Kristus je Bůh! **Je potřeba si uvědomit že pokud tvrdíme že Všemohoucí, Věčný Bůh, Jahve se stal člověkem tak se rouháme!**

Teolog, který rozebíral dějiny víry v Ježíše tvrdil, že většina tzv. ortodoxních církevních vedoucích tradičního křesťanství byli ve skutečnosti „Apollinarians.“ Apollinarius byl usvědčen z hereze popírání plného lidství Ježíše (Dr. C.E. Raven, *Apollinarianism*, st. 178). Jinými slovy „ortodoxie“ v sobě nenápadně skrývá herezi, kterou odsuzuje u jiných – že Ježíš nebyl skutečný člověk.

Maurice Wiles, bývalý profesor teologie na Oxfordské Universitě měl pravdu když napsal: „Církev většinou v praxi nezakládala své porozumění Krista výhradně na svědectví Nového Zákona“ (*The Remaking of Christian Doctrine*, st. 55)

Janova zkouška Pravdy (1.Jan. 4:2, 2.Jan.7) je naléhavě relevantní pro naši dobu. Víra v Ježíše jako Krista, opravdového člověka a potomka Davida, je stále biblické měřítko k ověření zda čerpáme inspiraci od ducha Pravdy. Základní doktrinní test pro každého vyznávajícího křesťana je za koho pokládáme Ježíše. Popření lidskosti Ježíše je ta fatální chyba kterou odhaluje Janova zkouška Pravdy. Boží Syn je Syn Marie a Davida. O synovství před Jeho početím v dějinách nemá Bible co říci. Taková teorie má destruktivní vliv na skutečné lidství Ježíše a smysluplnost jeho lidského rodokmenu. Ježíš potřebuje být urgentně obnoven jako náš židovsko-křesťanský Mesiáš. Víra v něho a jeho Otce, jediného pravého Boha, vede ke spasení. (Jan 17:3)

